

ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД

1. Обща информация

1.1. Инвестиционно дружество от отворен тип „Елана Високодоходен Фонд“ АД

ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД („Инвестиционното дружество“) е учредено по решение на Учредителното събрание от **14** октомври **2004** г. с капитал в размер на **505 000** лева, разпределен в **5 050** акции. Инвестиционното дружество получава разрешение за упражняване на дейността си съгласно своя Устав с решение на Комисията за финансов надзор (КФН) № **88**-ИД от **21** февруари **2005** г., а именно: инвестиране в ценни книжа на парични средства, набрани чрез публично предлагане на акции. Инвестиционното дружество сключва договор с банка-депозитар съгласно изискванията на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на **19** януари **2005** г. – с „Българска Пощенска Банка“ АД, и договор за управление на дейността – с Управляващо дружество „Елана Фонд Мениджмънт“ АД, гр. София на **24** януари **2005** г. Съдебната регистрация на Инвестиционното дружество става с решение на Софийски градски съд от **22** март **2005** г. На **01** юни **2005** г. КФН потвърждава проспекта за първично публично предлагане на акции на Инвестиционното дружество и го вписва като емитент в своя регистър. Търговията с акциите на Инвестиционното дружество на „Българска фондова борса - София“ АД и постоянното им публично предлагане за продажба и обратно изкупуване на гишетата, осигурени от УД „Елана Фонд Мениджмънт“ АД, започва на **20** юни **2005** г.

ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД е инвестиционно дружество по смисъла на чл.164а от ЗППЦК.

ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД е със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Кузман Шапкарев“ №4, адрес за кореспонденция: гр. София, бул. „България“ №49, факс: **9581523**, електронен адрес: elhyf@elana.net, електронна страница в Интернет: www.elana.net

1.2. Статут на ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД

Правно-организационната форма на ИД „Елана Високодоходен Фонд“ АД е акционерно дружество, а основните актове, уреждащи устройството и дейността на Инвестиционното дружество, са Търговския закон, ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Инвестиционното дружество е вписано като публично дружество в Търговския регистър с решение на Софийски градски съд от **22** март **2005** г. Управлява се по едностепенната система на управление от Съвет на директорите в тричленен състав, като един от директорите е независим член съгласно изискванията на чл.116а, ал.2 от ЗППЦК. Инвестиционното дружество има изградена вътрешна организация и лица, избрани от съответния компетентен орган за ръководител на отдел „Вътрешен контрол“ и директор за връзки с инвеститорите.

Капиталът на Инвестиционното дружество е променлива величина съгласно закона и може да се изменя всеки работен ден в зависимост от броя на издадените и предложените за обратно изкупуване акции, но винаги е равен на нетната стойност на активите на Инвестиционното дружество.

1.3. Инвестиционна стратегия на Инвестиционното дружество

Инвестиционната стратегия на дружеството предвижда инвестиране в ликвидни български и чуждестранни финансови инструменти – акции и ценни книжа с фиксирана доходност, като крайната цел е структуриране и поддържане на портфейл от акции и дългови ценни книжа с потенциал за растеж, който да осигури оптимален доход при ограничаване на риска. За изпълнението на тази стратегия се прилага модела на активно управление на портфейла от ценни книжа и парични средства.

В съответствие с Устава на Инвестиционното дружество, структурата на неговите активи и дела в ценни книжа от един или друг вид е, както следва:

- до **90%** акции на български дружества, приети за търговия на регулиран пазар;
- до **50%** акции на чуждестранни компании, приети за търговия на регулиран пазар;
- до **50%** ценни книжа, издадени или гарантирани от българската държава, ипотечни облигации, корпоративни и общински облигации;
- до **20%** квалифицирани чуждестранни ценни книжа с фиксирана доходност, търгувани на международно признати регулирани пазари;
- не по-малко от **10%** парични средства, ценни книжа, инструменти на паричния пазар или други платежни средства, определени с Наредба.

Размерът и структурата на инвестициите във всяка от посочените групи се определя в посочените граници в зависимост от текущата пазарна конюнктура и в съответствие с целите на Инвестиционното дружество за постигане на висока доходност при ниска степен на риск.

2. Основа за изготвяне на финансовия отчет

Финансовият отчет на Инвестиционното дружество е изготвен в хиляди лева ('000 лв.) в съответствие с Международните стандарти за финансови отчети от (МСФО), разработени и публикувани от Комитета по Международни счетоводни стандарти (КМСС) и приети от Европейския съюз.

Финансовият отчет към **31 декември 2010 г.** е одобрен и приет от Съвета на Директорите на инвестиционното дружество на **04 февруари 2011 г.**

3. Промени в счетоводната политика

3.1. Общи положения

Фондът прилага следните нови стандарти, изменения и разяснения към МСФО, разработени и публикувани от Съвета по международни счетоводни стандарти, които имат ефект върху финансовия отчет на Фонда и са задължителни за прилагане от годишния период, започващ на **1 януари 2010 г.:**

- МСС 39 „Финансови инструменти: признаване и оценяване” (изменен) - Отговарящи на условията хеджирани позиции, приет от ЕС на 16 септември 2009 г.;
- Годишни подобрения 2009 г., приети от ЕС на 23 март 2010 г.

Съществените ефекти, както в текущия период, така и в предходни или бъдещи периоди, произтичащи от прилагането за първи път на новите изисквания във връзка с представяне, признаване и оценяване, са представени по-долу:

Изменението на МСС 39 - Отговарящи на условията хеджирани позиции – не позволява определянето на инфлацията като хеджиран компонент на финансовите инструменти с фиксирана лихва и опционните договори. В хеджирания риск не следва да се включва стойността във времето.

Годишните подобрения 2009 г. включват промени в следните стандарти:

- Изменението на МСФО 2 съгласува обхвата на МСФО 3 (ревизиран) и МСФО 2 и потвърждава, че комбинация от предприятия или структури, намиращи се под общ контрол и участие на предприятие в образуването на съвместно предприятие не са в обхвата на МСФО 2.

- Изменението на МСФО 5 пояснява, че с МСФО се определят оповестяванията, изисквани във връзка с нетекущите активи (или групи за освобождаване), класифицирани като държани за продажба или преустановени дейности. Оповестяванията в другите МСФО не се прилагат към тези активи (или групи за освобождаване), освен ако не се изискват специфични оповестявания във връзка с нетекущите активи (или групи за освобождаване), класифицирани като държани за продажба или преустановени дейности, или оповестявания за оценяването на активите и пасивите в рамките на дадена група за освобождаване, която не попада в обхвата на изискванията за оценяване на МСФО 5, като тези оповестявания не присъстват вече в други бележки към финансовите отчети.

- Изменението на МСФО 8 пояснява, че оповестяването на оценка на сегментни активи се изисква единствено, ако тази информация се преглежда от ръководителя, вземащ главните оперативни решения.

- Изменението на МСС 1 пояснява, че класификацията на даден пасив не се влияе от условията във връзка с него, които биха позволили на контрагента при желание да го уреди чрез издаване на инструменти на собствения капитал.

- Изменението на МСС 7 пояснява, че като инвестиционна дейност могат да бъдат класифицирани само разходите, чиито резултат е признат в отчета за финансовото състояние актив.

- Изменението на МСС 17 изисква при договор за лизинг, включващ земя и сгради, да се извършва отделно класифициране на елементите земя и сгради като финансов или оперативен лизинг в съответствие с изискванията на МСС 17.

- Изменението на МСС 18 включва допълнителен параграф към приложението на МСС 18 с указания в кои случаи Фонда действа като принципал или агент.

- Изменението на МСС 36 пояснява, че с цел тестване за обезценка всяка от единиците или групи от единици, генериращи парични потоци, към които е отнесена репутацията, не следва да надвишава по размер оперативен сегмент, както е определен в параграф 5 от МСФО 8 „Оперативни сегменти” преди агрегацията.

- Изменението на МСС 38 отменя изключението, съгласно което нематериален актив не се признаваше, ако не можеше да се оцени надеждно неговата справедлива стойност. Изменението определя различни техники за оценяване, които могат да бъдат използвани за оценка на нематериални активи, когато липсва активен пазар.

- Изменението на МСС 39 пояснява, че изключението от обхвата съгласно МСС 39.2(ж) се отнася единствено до форуърдни договори между купувач и акционер

продавач за покупка или продажба на придобито предприятие, с които би се постигнала бизнес комбинация на бъдеща дата на придобиване, в случай че срокът на форуърдния договор не надвишава разумен период, който е обичаен за получаването на необходимите разрешения и приключването на сделката.

- Изменението на КРМСФО 9 пояснява, че КРМСФО 9 не се прилага към внедрени деривативи в договори, получени при бизнес комбинация (както е определена в МСФО 3 (ревизиран 2008 г.), комбинация от предприятия или структури, намиращи се под общ контрол или образуването на съвместно предприятие.

- Изменението на КРМСФО 16 пояснява, че хеджиращият инструмент може да бъде държан от всяко предприятие или предприятия в рамките на групата включително и от хеджираното предприятие.

Следните *нови стандарти, изменения и разяснения* не са свързани с дейността на Фонда и нямат ефект върху финансовия отчет:

- МСФО 1 “Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане” (изменен) – Допълнителни освобождавания за предприятия, прилагащи за първи път МСФО, приет от ЕС на 25 юни 2010 г.;
- МСФО 1 “Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане” (ревизиран 2008 г.), приет от ЕС на 25 ноември 2009 г.;
- МСФО 2 „Плащане на базата на акции” (изменен) - Сделки в рамките на групата с плащане на базата на акции, приет от ЕС на 23 март 2010 г.;
- МСФО 3 „Бизнес комбинации” (ревизиран 2008 г.), приет от ЕС на 12 юни 2009 г.;
- МСС 27 „Консолидирани и индивидуални финансови отчети” (ревизиран 2008 г.), приет от ЕС на 12 юни 2009 г.;
- КРМСФО 15 „Споразумения за строителство на недвижими имоти” в сила от 1 януари 2009 г., приет от ЕС на 23 юли 2009 г. за периоди към или след 1 януари 2010 г.;
- КРМСФО 16 “Хеджиране на нетна инвестиция в чуждестранна операция” в сила от 1 октомври 2009 г., приет от ЕС за периоди към или след 1 юли 2009 г.;
- КРМСФО 17 „Разпределение на непарични активи на собствениците”, приет от ЕС на 25 ноември 2009 г.;
- КРМСФО 18 „Прехвърляне на активи от клиенти”, приет от ЕС на 27 ноември 2009 г. в сила за периоди към или след 31 октомври 2009 г.;
- Годишни подобрения 2008 г. – МСФО 5 „Нетекущи активи, държани за продажба, и преустановени дейности”, приети от ЕС;

3.2 Стандарти, изменения и разяснения, които все още не са влезли в сила и не се прилагат от по-ранна дата от Фонда

Към датата на одобрението на този финансов отчет някои нови стандарти, изменения и разяснения към съществуващи вече стандарти са публикувани, но не са влезли в сила и не са били приложени от по-ранна дата от Фонда.

Ръководството очаква, че всички нововъведения ще бъдат включени в счетоводната политика на Фонда за първия отчетен период, започващ след датата, от която те влизат в сила. Информация относно нови стандарти, изменения и разяснения, които се очаква да имат ефект върху финансовия отчет на Фонда, е представена по-долу:

МСФО 7 „Финансови инструменти: оповестяване“ – отписване – в сила от 1 юли 2011 г., все още не е приет от ЕС

Изменението на МСФО 7 води до по-голяма прозрачност при отчитането на сделки с прехвърляне на финансови инструменти и улеснява разбирането на ползвателите на финансовите отчети относно излагането на рискове при прехвърляне на финансови активи и ефекта от тях върху финансовото състояние на Фонда, особено в случай на секюритизиране на финансови активи.

МСФО 9 „Финансови инструменти“ в сила от 1 януари 2013 г., все още не е приет от ЕС

МСФО 9 представлява първата част от проекта на Съвета по международни счетоводни стандарти (СМСС) за замяна на МСС 39 „Финансови инструменти: признаване и оценяване“ до края на 2010 г. Той заменя четирите категории финансови активи при тяхното оценяване в МСС 39 с класификация на базата на един единствен принцип. МСФО 9 изисква всички финансови активи да се оценяват или по амортизирана стойност или по справедлива стойност. Амортизираната стойност предоставя информация, която е полезна при вземането на решения, относно финансови активи, които се държат основно с цел получаването на парични потоци, състоящи се от плащане на главница и лихва. За всички други финансови активи включително тези, държани за търгуване, справедливата стойност представлява най-подходящата база за оценяване. МСФО 9 премахва необходимостта от няколко метода за обезценка, като предвижда метод за обезценка само за активите, отчитани по амортизирана стойност. Допълнителни раздели във връзка с обезценка и счетоводно отчитане на хеджиране са все още в процес на разработване. Ръководството на Фонда следва да оцени ефекта от измененията върху финансовия отчет. Въпреки това той не очаква измененията да бъдат приложени преди публикуването на всички раздели на стандарта и преди да може да се оцени техния цялостен ефект.

МСС 24 „Оповестяване на свързани лица“ (изменен) в сила от 1 януари 2011 г., приет от ЕС на 19 юли 2010 г.

Изменението отменя изискването за предприятия от публичния сектор да оповестяват в детайли всички трансакции с правителството и други предприятия от публичния сектор. Не се изисква оповестяване на трансакциите между предприятия от публичния сектор и правителството, както и всички други предприятия от публичния сектор. Вместо това е необходимо оповестяване на името на правителството, характера на връзката, вида и размера на всяка отделно значима сделка и качествено и количествено определяне на размера на общо значими сделки.

МСС 32 „Финансови инструменти: представяне“ (изменен) в сила от 1 февруари 2010, приет от ЕС на 24 декември 2009 г.

С изменението на МСС 32 се уточнява как се отчитат някои права, когато емитираните инструментите са деноминирани във валута, различна от функционалната валута на емитента. Ако тези инструменти са емитирани пропорционално на съществуващите акционери на емитента, за фиксирана парична сума, те следва да бъдат класифицирани като собствен капитал, дори ако тяхната цена на упражняване е деноминирана във валута, различна от функционалната валута на предприятието.

Годишни подобрения 2010 г. в сила от 1 януари 2011 г., освен ако не е посочена друга дата, все още не са приети от ЕС:

-Изменението на МСФО 1 пояснява, че предприятия, прилагащи за първи път МСФО, не прилагат МСС 8 при промени в счетоводната политика, възникнали в резултат на преминаването към МСФО или през периодите на първия финансов отчет, изготвен съгласно МСФО. Изменението изисква от предприятията, прилагащи за първи път

МСФО, да оповестят и обяснят промените в счетоводната политика или използването на освобождаванията съгласно МСФО 1 в периода между първия междинен финансов отчет и първия годишен финансов отчет съгласно МСФО.

Изменението на МСФО 1 разширява обхвата при използването на оценка по справедлива стойност, предизвикана от конкретно събитие. В първия си финансов отчет съгласно МСФО предприятие, прилагащо за първи път МСФО, може да използва оценка по справедлива стойност, предизвикана от конкретно събитие, като приета стойност и признава корекцията от преоценката в неразпределената печалба. Това важи и в случаите, когато конкретното събитие се е състояло след датата на преминаване към МСФО, но през периодите, включени в първия финансов отчет съгласно МСФО. Другите правила на МСФО 1 се прилагат към датата на преминаване към МСФО.

Изменението на МСФО 1 разрешава на предприятия с оперативна дейност, при която продажните цени подлежат на държавно регулиране, да използват балансовата стойност на имоти, машини и съоръжения или нематериални активи, определена на базата на счетоводните стандарти, прилагани по-рано от предприятието, като приета стойност към датата на преминаване към МСФО.

-Изменението на МСФО 3 (в сила от 1 юли 2010 г.) пояснява, че признатото условно възнаграждение в резултат на бизнес комбинации преди датата на прилагане на МСФО 3 (ревизиран 2008 г.) не следва да бъде коригирано към датата на прилагане на МСФО 3 (ревизиран 2008 г.) и дава указания за последващото му оценяване.

Правото на избор при оценяването на неконтролиращото участие по справедлива стойност или пропорционално на стойността на разграничимите нетни активи на придобивания се прилага само за компонентите на неконтролиращото участие, които удостоверяват собственост и дават право на техните притежатели да получат пропорционален дял от нетните активи на придобивания в случай на ликвидация. Изменението на МСФО 3 пояснява, че всички други компоненти на неконтролиращото участие следва да бъдат оценявани по справедлива стойност към датата на придобиване, освен ако не се изисква друга оценка съгласно МСФО.

Изменението на МСФО 3 пояснява насоките за отчитане на транзакции за плащане на базата на акции на придобивания, които придобиващият се съгласява или отказва да приеме, в съответствие с метода съгласно МСФО 2 към датата на придобиване.

-Изменението на МСФО 7 пояснява изискванията за оповестяване на стандарта, като отстранява несъответствия, повтарящи се изисквания и отделни оповестявания, които могат да бъдат подвеждащи.

-Изменението на МСС 1 пояснява, че предприятията могат да представят изискваните равнения за всеки компонент от другия всеобхватен доход в отчета за промените в собствения капитал или в поясненията към финансовия отчет.

-Измененията на МСС 21, МСС 28 и МСС 31 (в сила от 1 юли 2010 г.) са свързани с изискванията при перспективното прилагане на промените в МСС 27 от 2008 г.

-Изменението на МСС 34 цели подобряване на междинното финансово отчитане като пояснява изискваните оповестявания включително актуалните изменения в изискванията на МСФО 7.

-Изменението на КРМСФО 13 пояснява, че когато справедливата стойност на наградите кредити (напр. бонус точки) се оценява на базата на стойността на наградите, които ще бъдат предоставени, при определянето на справедливата стойност на дадените награди кредити трябва да се вземат пред вид очакваните кредити, които няма да бъдат използвани както и отстъпки или поощрения, които биха били предложени на клиенти, които не са спечелили награди кредити при първоначална покупка.

Публикувани са и следните нови стандарти и разяснения, но не се очаква те да имат съществен ефект върху финансовия отчет на Фонда:

МСФО 1 “Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане” (изменен) – Ограничени освобождавания от сравнителни оповестявания съгласно МСФО 7 за предприятия, прилагащи за първи път МСФО – в сила от 1 юли 2010 г., приет от ЕС на 30 юни 2010 г.

Изменението на МСФО 1 - Ограничени освобождавания от сравнителни оповестявания съгласно МСФО 7 за предприятия, прилагащи за първи път МСФО – разрешава на предприятията, прилагащи за първи път МСФО, да не представят сравнителна информация при оповестяванията съгласно изменението на МСФО 7 „Финансови инструменти: Оповестяване” от март 2009 г. в първата година на прилагане на МСФО.

МСФО 1 “Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане” - изменения относно свръхинфлация и фиксирани дати, в сила от 1 юли 2011 г., все още не са приети от ЕС

Измененията включват две промени в стандарта. Датата 1 януари 2004 г. е заменена с датата на преминаване към МСФО при сделки, свързани с отписване на активи и пасиви, и при определяне на справедливата стойност на финансови активи и пасиви, като се използват техники за оценяване. Втората промяна позволява на дружества след период на свръхинфлация да оценяват финансовите активи и пасиви, държани преди нормализирането на икономиката, по справедлива стойност и да я използва като приета стойност при изготвянето на първия отчет по МСФО.

МСС 12 „Данъци върху доходи” – отсрочени данъци – в сила от 1 януари 2012 г., все още не е приет от ЕС

Стандартът изисква дружествата да оценяват отсрочените данъци, свързани с активи, в зависимост от начина, по който се очаква да бъде възстановена тяхната балансова стойност чрез използване или продажба. Тъй като при инвестиционни имоти, отчитани по справедлива стойност съгласно МСС 40 „Инвестиционни имоти”, е трудно и субективно да се определи каква част от възстановяването ще се извърши чрез последващо използване или продажба, се въвежда изключение от посочения принцип - опровержимото предположение, че балансовата стойност на посочените инвестиционни имоти ще бъде възстановена единствено чрез продажба. В резултат на изменението в стандарта са включени указанията на ПКР 21 „Данъци върху дохода – възстановяване на преоценените неамортизуеми активи” и разяснението е отменено.

КРМСФО 14 „Предплащане на минимално финансиране” в сила от 1 януари 2011 г., приет от ЕС на 19 юли 2010 г.

Изменението на КРМСФО 14 изисква признаването на актив в размер на доброволно предплащане на пенсионни вноски за минимално финансиране по отношение на бъдещи услуги. Предплатените вноски водят до намаляване на размера на минималното финансиране в бъдещи периоди.

КРМСФО 19 „Погасяване на финансови задължения с инструменти на собствения капитал” в сила от 1 юли 2010 г., приет от ЕС на 23 юли 2010 г.

КРМСФО 19 изяснява отчитането на финансови пасиви с предоговорени условия, които предвиждат погасяването на задълженията чрез издаване на инструменти на собствения капитал за кредитора. Според КРМСФО 19 инструментите на собствения капитал, издадени за погасяване на задължение, представляват платено възнаграждение и изисква признаването на резултата в печалбата или загубата. Това съответства на основния подход при отписването на задължения според МСС 39. Размерът на печалбата или загубата се определя като разлика между балансовата

стойност на финансовия пасив и справедливата стойност на издадените инструменти на собствения капитал. В случай че справедливата стойност на инструментите на собствения капитал не може да се оцени надеждно, се използва справедливата стойност на съществуващото финансово задължение за оценяване на печалбата или загубата и на издадените инструменти на собствения капитал.

4. Счетоводна политика

4.1. Общи положения

Най-значимите счетоводни политики, прилагани при изготвянето на финансовия отчет, са представени по-долу.

Финансовият отчет е изготвен при спазване на принципите за оценка за всеки вид активи, пасиви, приходи и разходи съгласно МСФО. Базите за оценка са оповестени подробно по-нататък в счетоводната политика към финансовите отчети. Финансовите отчети са изготвени при спазване на принципа на действащо предприятие.

Следва да се отбележи, че при изготвянето на представените финансови отчети са използвани счетоводни оценки и допускания. Въпреки че те са базирани на информация, предоставена на ръководството към датата на изготвяне на финансовите отчети, реалните резултати могат да се различават от направените оценки и допускания.

Всички извършени оценки на активите, пасивите, приходите и разходите са извършени в съответствие с Правилата за оценка на активите и пасивите и не са използвани методи или приближения извън нормативно определените за дейността на Инвестиционното дружество.

4.2. Представяне на финансовия отчет

Финансовият отчет е представен в съответствие с МСС 1 „Представяне на финансови отчети” (ревизиран 2007 г. и коригиран). Фондът прие да представя отчета за всеобхватния доход в единен отчет.

В отчета за финансовото състояние се представят два сравнителни периода, когато Фондът:

- а) прилага счетоводна политика ретроспективно;
- б) преизчислява ретроспективно позиции във финансовия отчет; или
- в) прекласифицира позиции във финансовия отчет.

4.3. Отчитане по сегменти

Акциите на Инвестиционното дружество се търгуват на регулиран пазар Българска Фондова Борса – София АД. Дружеството развива дейност само в един икономически сектор поради правните ограничения и целта, за която е създаден. Поради тези причини няма да бъде показана информация за различните сектори.

4.4. Финансови активи

Финансовите активи, с изключение на хеджиращите инструменти, включват следните категории финансови инструменти:

- кредити и вземания;
- финансови активи на разположение за продажба.

Финансовите активи се разпределят към отделните категории в зависимост от целта, с която са придобити. Категорията на даден финансов инструмент определя метода му на оценяване и дали приходите и разходите се отразяват в Отчета за всеобхватния доход или директно в собствения капитал на Инвестиционното дружество.

Финансовите активи се признават на датата на сделката

При първоначално признаване на финансов актив Инвестиционното дружество го оценява по справедливата стойност. Разходите по сделката, които могат да бъдат отнесени директно към придобиването или издаването на финансовия актив, се отнасят към стойността на финансовия актив или пасив.

Отписването на финансов актив се извършва, когато Инвестиционното дружество изгуби контрол върху договорните права, които съставляват финансовия актив – т.е. когато са изтекли правата за получаване на парични потоци, или е прехвърлена значимата част от рисковете и изгодите от собствеността. Тестове за обезценка се извършват към всяка дата на изготвяне на баланса, за да се определи дали са налице обективни доказателства за наличието на обезценка на конкретни финансови активи или групи финансови активи.

Лихвените плащания и други парични потоци, свързани с притежаването на финансови инструменти, се отразяват в Отчета за паричните потоци при получаването им, независимо от това как се оценява балансовата стойност на финансовия актив, за който се отнасят.

Заеми и вземания, възникнали първоначално в Инвестиционното дружество, са недеривативни финансови инструменти с фиксирани плащания, които не се търгуват на активен пазар. Заемите и вземанията последващо се оценяват по амортизирана стойност като се използва методът на ефективната лихва, намалена с размера на обезценката. Всяка промяна в стойността им се отразява в печалбата или загубата за текущия период. По-голямата част от търговските и други вземания на Инвестиционното дружество спадат към тази категория финансови инструменти. Дисконтиране не се извършва, когато ефектът от него е незначителен.

Значими вземания се тестват за обезценка поотделно, когато са просрочени към датата на баланса или когато съществуват обективни доказателства, че контрагентът няма да изпълни задълженията си. Всички други вземания се тестват за обезценка по групи, които се определят в зависимост от индустрията и региона на контрагента, както и от други кредитни рискове, ако съществуват такива. В този случай процентът на обезценката се определя на базата на исторически данни относно непогасени задължения на контрагенти за всяка идентифицирана група.

Финансови активи на разположение за продажба са онези финансови активи, които не са кредити и вземания възникнали в предприятието, инвестиции, държани до падеж, или финансови активи, отчитани по справедлива стойност като печалба или загуба. Финансовите активи от тази категория последващо се оценяват по справедлива стойност, с изключение на тези, за които няма котировки на пазарната цена на активен пазари чиято справедлива стойност не може да бъде надеждно определена. Последните се оценяват по амортизирана стойност по метода на ефективния лихвен процент или по себестойност, в случай че нямат фиксиран падеж. Промените в справедливата им стойност се отразяват в другия всеобхватен доход и се представят в съответния резерв в отчета за собствения капитал, нетно от данъци, с изключение на загубите от обезценка и валутни курсови разлики на парични активи, които се признават в печалбата или загубата.

Според Устава и Проспекта на Инвестиционното дружество то може да инвестира в следните видове ценни книжа:

- акции на български дружества, приети за търговия на регулиран пазар;
- акции на чуждестранни компании, приети за търговия на регулиран пазар;
- ценни книжа, издадени или гарантирани от българската държава, ипотечни облигации, корпоративни и общински облигации;
- квалифицирани чуждестранни ценни книжа;
- парични средства, ценни книжа, инструменти на паричния пазар или други платежни средства, определени с Наредба;
- деривативни финансови инструменти, включително еквивалентни на тях инструменти, задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез парично плащане, търгувани на регулирани пазари и/или деривативни финансови инструменти, търгувани на извънборсови пазари, отговарящи на условията по чл. 195, ал. 1, т. 7 ЗППЦК;
- инструменти на паричния пазар извън тези, търгувани на регулиран пазар, ако върху емисията или емитента на тези инструменти се осъществява надзор с цел защита на вложителите или влоговете, както и отговарящи на условията по чл. 195, ал. 1, т. 8 ЗППЦК.

Финансовите инструменти, притежавани от Инвестиционното дружество, се отчитат като финансови активи на разположение за продажба. Последващата им ежедневна оценка се извършва съгласно счетоводната политика за преоценки, отговаряща на Правилата за оценка на портфейла и за определяне на нетната стойност на активите на Инвестиционното дружество.

Оценката на активите на Инвестиционното дружество се извършва:

- при първоначално придобиване (признаване) – по цена на придобиване, включваща и разходите по сделката;
- при последващо оценяване – съгласно правилата, прилагани за последваща оценка на ценните книжа в портфейла.

Последваща оценка се извършва за всяка ценна книга, финансов инструмент и друг актив, включително и за първоначално признатите към датата на оценката.

Основните принципи, на които се основава оценката на активите на Инвестиционното дружество, са:

- активите се оценяват по тяхната пазарна цена във всички случаи, когато те имат такава;
- когато активите нямат пазарна цена, те се оценяват по тяхната справедлива стойност, изчислена по методи, последователно прилагани и изброени по-долу, а именно:
 - метод на коригирана пазарна цена;
 - метод на нетната балансова стойност на активите;
 - метод на дисконтираните нетни парични потоци;
 - метод на съотношението цена - печалба на дружества аналози.

Изборът на класификацията на финансовите активи като „финансови активи на разположение за продажба” е с оглед максимална защита на интересите на инвеститорите.

4.5. Финансови пасиви

Финансовите пасиви включват търговски и други задължения.

Финансовите пасиви се признават тогава, когато съществува договорно задължение за плащане на парични суми или друг финансов актив на друго предприятие или договорно задължение за размяна на финансови инструменти с друго предприятие при потенциално неблагоприятни условия. Всички разходи, свързани с лихви, се признават като финансови разходи в Отчета за всеобхватния доход.

Всички разходи свързани с промени в справедливата стойност на финансови инструменти се признават в Отчета за всеобхватния доход.

Търговските задължения се признават първоначално по номинална стойност и впоследствие се оценяват по амортизируема стойност, намалена с плащания по уреждане на задължението.

4.6. Приходи и разходи

Основните финансови приходи на Инвестиционното дружество са от лихви от банкови влогове и лихвоносни ценни книжа, от преценка на ценни книжа и от реализирани печалби или загуби от сделки с ценни книжа.

Приходите от лихви се признават текущо в Отчета за всеобхватния доход на Инвестиционното дружество, пропорционално на времевата база, чрез метода на ефективния доход от актива.

Разликите от промените в оценката на финансовите инструменти спрямо пазарната им цена, се отчита като приход или разход от преценки на финансови активи.

Разликата между преоценената стойност и продажната цена на финансовите инструменти при сделки с тях, се признават като текущи приходи или разходи от операции с инвестиции.

Разходите свързани с дейността на Инвестиционното дружество се признават в Отчета за всеобхватния доход, следвайки принципа на текущото начисляване.

Разходи, свързани с инвестицията в акции на Инвестиционното дружество са разходи, които пряко се поемат от конкретния притежател на акции при обратно изкупуване на акции. Разходите по обратно изкупуване са включени в цената на обратно изкупуване и са в размер на **0.75%** от нетната стойност на активите на една акция. Тези разходи са задължение на Фонда към управляващото дружество и се отчитат като разчет, погасим към първо число на следващия месец.

4.7. Пари и парични еквиваленти

Инвестиционното дружество отчита като пари и парични средства наличните пари в брой, парични средства по банкови сметки и депозити.

4.8. Сделки в чуждестранна валута

Отделните елементи на финансовите отчети на Инвестиционното дружество се оценяват във валутата на основната икономическа среда, в която той извършва дейността си („функционална валута”). Финансовите отчети на Инвестиционното дружество са изготвени в български лева (лв). Това е функционалната валута и валутата на представяне на Инвестиционното дружество.

Сделките в чуждестранна валута се отчитат при първоначалното им признаване в отчетната валута на Инвестиционното дружество по официалния обменен курс за деня на сделката, (обявения фиксинг на Българска народна банка). Приходите и разходите от курсови разлики, които възникват при уреждането на тези сделки и преоценяването на паричните позиции в чуждестранна валута в края на периода, са отразени в Отчета за всеобхватния доход.

Позициите в чуждестранна валута се преоценяват ежедневно по централния курс на БНБ за текущия работен ден. От **1** януари **1999** г. българският лев е с фиксиран курс към еврото: **1.95583** лева за **1** евро.

4.9. Собствен капитал и плащания на дивиденди

Акционерният капитал на Инвестиционното дружество отразява номиналната стойност на емитираните акции.

Финансовият резултат включва текущия финансов резултат посочен в Отчета за всеобхватния доход и натрупаните печалби и непокрити загуби от минали периоди.

4.10. Несигурност на счетоводните приблизителни оценки

При изготвянето на финансовия отчет ръководството прави редица предположения, оценки и допускания относно признаването и оценяването на активи, пасиви, приходи и разходи.

Действителните резултати могат да се различават от предположенията, оценките и допусканията на ръководството и в редки случаи съответстват напълно на предварително оценените резултати.

Информация относно съществените предположения, оценки и допускания, които оказват най-значително влияние върху признаването и оценяването на активи, пасиви, приходи и разходи е представена по-долу.

4.10.1. Справедлива стойност на финансовите инструменти

Ръководството използва техники за оценяване на справедливата стойност на финансови инструменти при липса на котирани цени на активен пазар. Подробности относно използваните предположения са представени в поясненията за финансови активи и пасиви. При прилагане на техники за оценяване ръководството използва в максимална степен пазарни данни и предположения, които пазарните участници биха възприели при оценяването на даден финансов инструмент. Когато липсват приложими пазарни данни, ръководството използва своята най-добра оценка на предположенията, които биха направили пазарните участници. Тези оценки могат да се различават от действителните цени, които биха били определени при справедлива пазарна сделка между информирани и желаещи страни в края на отчетния период.

4.11. Данъци върху дохода

Съгласно чл. 174 от Закона за корпоративното подоходно облагане, Колективните инвестиционни схеми, които са допуснати за публично предлагане в Република България и лицензираните инвестиционни дружества от затворен тип по Закона за публичното предлагане на ценни книжа не се облагат с корпоративен данък.

4.12. Други провизии, условни активи и условни пасиви

Провизиите, представляващи текущи задължения на Инвестиционното дружество, произтичащи от минали събития, уреждането на което се очаква да породи необходимост от изходящ паричен поток от ресурси, се признават като задължения на Инвестиционното дружество. Провизиите се признават тогава, когато са изпълнени следните условия:

- Инвестиционното дружество има сегашно задължения в резултат от минали събития;
- има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим поток от ресурси за да бъде уредено задължението;
- може да бъде направена надеждна оценка на сумата на задължението.

Сумата, призната като провизия, представлява най-добрата приблизителна оценка на изходящите парични потоци от ресурси, необходими за уреждането на настоящото задължение към датата на баланса. При определянето на тази най-добра приблизителна оценка Инвестиционното дружество взема под внимание рисковете и степента на несигурност, съпътстваща много от събитията и обстоятелства, както и ефекта от промяната на стойността на паричните средства във времето, когато те имат значителен ефект.

Обезщетения от трети лица във връзка с дадено задължение на Инвестиционното дружество се признават като отделен актив. Този актив, обаче, не може да надвишава стойността на съответната провизия.

Провизиите се преразглеждат към всяка балансова дата и стойността им се коригира, така че да отрази най-добрата приблизителна оценка към датата на баланса.

В случаите, в които се счита, че е малко вероятно да възникне изходящ поток ресурси в резултат на текущо задължение, такова задължение не се признава, освен ако не става въпрос за бизнескомбинация.

Инвестиционното дружество не признава условни активи, тъй като признаването им може да има за резултат признаването на доход, който може никога да не бъде реализиран.

5. Собствен капитал

ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД е инвестиционно дружество от отворен тип и емитира и изкупува обратно своите акции всеки ден. Капиталът му е променлива величина и винаги е равен на нетната стойност на активите.

Акционерният капитал на Инвестиционното дружество отразява номиналната стойност на емитираните акции.

Финансовият резултат включва текущия финансов резултат, посочен в Отчета за всеобхватния доход, и натрупаните печалби и непокрити загуби от минали периоди.

Всички акции на Инвестиционното дружество са с право на получаване на дивидент и ликвидационен дял и представляват един глас от Общото събрание на акционерите.

6. Управляващо дружество

Инвестиционното дружество има сключен договор с УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД, съгласно който Инвестиционното дружество дължи възнаграждение на Управляващото дружество за управлението на дейността на Инвестиционното дружество. Двете дружества не са свързани лица.

7. Условни активи, условни пасиви и поети задължения

Към Инвестиционното дружество не са отправяни правни искове през годината и Инвестиционното дружество няма поети задължения.

8. Цели и политика на ръководството по отношение управление на риска

Инвестицията в акции на Инвестиционно дружество не е банков депозит и не е гарантирана съгласно Закона за гарантиране влоговете в банките. Независимо от това, че водеща инвестиционна цел на ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД е нарастване на стойността на активите на Инвестиционното дружество, няма пълна сигурност, че инвестицията в акции на Инвестиционното дружество няма да доведе до загуби за инвеститорите.

Рискът в дейността по управлението на портфейла на ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД е свързан с възможността да бъдат претърпени загуби, дължащи се на финансови рискове, които могат да бъдат разпределени в следните три основни

категории – пазарни рискове, кредитни рискове и операционни рискове. Освен тези основни три рискови категории Инвестиционното дружество е изложено и на някои комбинирани рискови фактори, реализиращи се в ликвиден риск, регулаторен риск, риск за репутацията, бизнес риск и други.

Спецификата при управлението на инвестиционни портфейли извежда необходимостта от прилагането на адекватни системи за навременното идентифициране и управление на различните видове риск, като от особено значение са процедурите за управление на рисковете, механизмите за поддържането им в приемливи граници, оптимална ликвидност, диверсификация на портфейла.

Управлението на риска в ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД се извършва от УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД и се подчинява на принципа на централизираност и е структурирано според нивата на компетентност както следва:

- Съвет на директорите – приема правила за управление на риска и извършва периодичен преглед на политиките, процедурите и стратегиите по установяване и мерките за управление на рисковете; определя рисковата политика относно управлението на активите на Инвестиционното дружество, вкл.: допустимите нива на риск в съответствие с рисковия профил на Инвестиционното дружество, насоките за развитие на системата за управление на риска, конкретни стойности на лимити за сделки на финансовите пазари и политиките за хеджиране на риска;
- Изпълнителни директори – контролират процеса на одобрение и прилагане на адекватни политики и процедури в рамките на приетата стратегия за управление на риска, организират работата по правилно провеждане на приетата от Съвета на директорите политика по управление на риска и създават организация на работа, която осигурява спазването на определените нива на риск;
- Комитет по управление на активите и пасивите (ALCO) – ALCO е консултативен орган по управление на активите и риска с цел да осигури ефективна комуникация по хоризонтална и вертикална линия и на всички йерархични нива в Инвестиционното дружество като анализира количествените и качествени параметри на рисковите фактори и промените в нормативните изисквания и организира текущия контрол по спазването на приетите нива на риск;
- Отдел „Управление на риска” – извършва оперативно дейността по измерване, мониторинг, управление и контрол на рисковете при управлението на портфейла на ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД.

Дейността по управлението на рисковете се извършва ежедневно, като се спазват всички нормативни изисквания и вътрешните правила за управление на риска. При оценката на риска се прилагат подходящи измерители, като стойностите им се анализират ежедневно и се следят ограниченията и действащите лимити.

На този етап от развитието на ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД няма инвеститори, притежаващи над 10 на сто от акциите в обращение. С цел намаляване на риска от групово изтегляне на акции от Инвестиционното дружество, което на свой ред би могло да доведе до ликвидни проблеми (евентуално забавяне на изплащането на задължението по обратно изкупените акции), Управляващото дружество

предприема мерки за по-активното привличане на нови инвеститори във Инвестиционното дружество.

Най-значимите финансови рискове, на които е изложено Инвестиционното дружество, са разгледани детайлно по-долу.

9. Пазарен риск

Пазарният риск е вероятността да бъдат реализирани загуби при управлението на финансови средства под въздействието на неблагоприятни изменения в цените на финансовите инструменти, пазарните лихвени проценти, преобладаващите валутни курсове, който се обуславя от две основни категории рискови фактори:

- Системен (общ пазарен) риск, влияещ върху стойността на всички финансови инструменти на пазара. Системният риск се поражда от характеристиките на макроикономическата среда и от състоянието на капиталовия пазар в страната, действа извън Инвестиционното дружество и по принцип не може да бъде диверсифициран. Основните методи за ограничаване на системния риск и неговите отделни компоненти са събирането и обработването на информация за макроикономическата среда и на тази база прогнозиране и съобразяване на инвестиционната политика с очакваната динамика на тази среда;
- Специфичен (фирмен) риск, който произтича от конкретните характеристики на даден финансов инструмент или дружеството, което го е емитирало. ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД неутрализира специфичния пазарен риск на собствените си инвестиции и отделните инвестиции на Инвестиционното дружество посредством диверсификация на финансовите инструменти.

Основен пазарен риск за дейността на Инвестиционното дружество е *ценовият риск*, свързан с понижаване на пазарните цени на притежаваните финансови инструменти. Подобно развитие би довело до отчитане на загуби от преоценка и съответното намаляване на нетната стойност на активите.

Другият основен пазарен риск, на който е изложено Инвестиционното дружество, е *лихвеният риск*.

Инвеститорите във Инвестиционното дружество са изложени на минимален *валутен риск*, поради факта, че по-голямата част от активите, притежавани от Инвестиционното дружество, са деноминирани в лева, евро или друга валута, която е обвързана с курса на еврото.

Инвестиционното дружество хеджира валутния риск чрез форуърдни валутни сделки.

Основните разновидности на пазарния риск – валутен, лихвен и ценови, на които е изложено Инвестиционното дружество в своята дейност, са разгледани по-долу.

Валутен риск

Валутният риск е рискът, възникващ от изменения в преобладаващите пазарни равнища на валутните курсове, който може да се реализира чрез намаление/увеличение стойността на активи/пасиви, деноминирани в чужда валута,

и/или намаление/увеличение на приходите/разходите, свързани с финансови инструменти или транзакции, деноминирани в чужда валута.

По-голямата част от сделките на Инвестиционното дружество се осъществяват в български лева. Чуждестранните транзакции на Инвестиционното дружество са деноминирани в евро или щатски долари. Към датата на приемане на отчета България продължава да има фиксиран курс към еврото, което редуцира в значителна степен валутния риск. Такъв риск би възникнал при промяна на нормативно определен курс 1 евро към **1.95583** лв., за което Управляващото дружество не разполага с информация.

Лихвен риск

Лихвеният риск е рискът, възникващ от изменения в преобладаващите пазарни равнища на лихвените проценти, който има две основни разновидности:

- риск от изменение на пазарната цена на лихвоносни финансови инструменти (вкл. деривативи, базирани върху лихвени проценти) във връзка с изменение на пазарните лихвени проценти;
- риск от намаление/увеличение на лихвените плащания по лихвоносни активи/пасиви във връзка с промяна на пазарните лихвени проценти.

Инвестиционното дружество не използва кредитно финансиране за дейността си и няма други лихвоносни пасиви, които биха могли да бъдат изложени на лихвен риск.

Финансовите активи, притежавани от Инвестиционното дружество, могат да се определят в две категории за целите на анализа на лихвения риск:

- Притежавани облигации;

Притежаваните облигации са с лихвен процент **9%**.

- Парични инструменти и еквиваленти.

Паричните средства по разплащателни сметки са с лихвен процент **5%**.

С цел осигуряване на ликвидност **12.79%** от активите на Инвестиционното дружество са в парични инструменти (пари по разплащателни сметки и депозити).

Ценови риск

Ценовият риск е рискът, възникващ от изменения в преобладаващите пазарни цени на търгуеми финансови инструменти (акции, борсово-търгуеми стоки, стратегически суровини, енергоносители и т.н.).

Към края на отчетния период – **30.06.2011** г. търгуемите финансови инструменти формират **69.69%** от активите на Инвестиционното дружество. С цел редуциране на ценовия риск Инвестиционното дружество диверсифицира портфейла си от финансови инструменти, спазвайки инвестиционните ограничения.

10. Кредитен риск

Кредитният риск е вероятността да бъдат реализирани загуби поради намаляване стойността на даден финансов инструмент при неблагоприятни събития с кредитен

характер (вкл. сетълмент риск при неизпълнение от страна на контрагента), свързани с емитента на финансовия инструмент или насрещната страна по сделката, както и държавите или юрисдикциите, където са базирани или осъществяват своята дейност. Кредитният риск има две основни разновидности:

- Позиционен риск – възможната загуба, произтичаща от промяна на цената на даден финансов инструмент в резултат на фактори, свързани с кредитоспособността на емитента или в случай на деривативен инструмент – свързан с емитента на базовия инструмент;
- Сетълмент риск – възможната загуба, произтичаща от невъзможността или нежеланието на насрещна страна по сделка с финансови инструменти да изпълни точно и в срок своите задължения;

Ръководството на УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД счита, че Инвестиционното дружество е редуцирало кредитния риск до минимално възможното ниво чрез диверсификация на инвестициите във финансови инструменти, извършване на анализ на кредитното качество на контрагентите и наблюденията на събитията и тенденциите в икономическите и политическите условия. Въпреки това няма пълна сигурност, че тези мерки ще предотвратят загуби, възникнали от кредитен риск.

Инвестиционното дружество редовно следи за неизпълнение на задълженията на контрагенти към Инвестиционното дружество, установени индивидуално и използва тази информация за контрол на кредитния риск. Политика на Инвестиционното дружество е да извършва трансакции само с контрагенти с добър кредитен рейтинг.

Инвестиционното дружество редовно следи за навременното получаване на дължимите парични потоци, като информацията се използва за анализ на кредитния риск на контрагентите.

Кредитният риск относно парични средства се счита за несъществен, тъй като контрагентите са банки с добра репутация и висока външна оценка на кредитния рейтинг.

Инвестиционното дружество няма обезпечения, държани като гаранция за финансовите си активи.

11. Ликвиден риск

Ликвидният риск има две основни разновидности:

- Риск на финансирането, който възниква във връзка с осигуряването на финансови средства за посрещане на финансови задължения, когато те станат изискуеми. Рискът от финансирането има две измерения: риск Инвестиционното дружество да не бъде в състояние да посрещне задълженията към акционерите и риск от невъзможност Инвестиционното дружество да посрещне задължения, свързани със собствените му дейности;
- Риск, свързан с пазарната ликвидност на финансовите инструменти, който възниква, когато дадена трансакция не може да бъде осъществена при преобладаващите пазарни цени на финансовия инструмент, или извършването ѝ е възможно само при неблагоприятни финансови условия, поради значителния размер на позицията в сравнение с обичайната търговия;

УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД следва задълженията, произтичащи от Наредба 25 на КФН, и по-специално изискванията на чл. 51 за минималните ликвидни средства, с които Инвестиционното дружество трябва постоянно да разполага.

Върху ликвидността на Инвестиционното дружество се извършва ежедневно наблюдение. Управляващото дружество счита използването на друга база – седмична, месечна или друга – за нефункционално предвид възможността за предявяване на акции за обратно изкупуване всеки работен ден, в който офисите на Управляващото дружество работят.

При констатиране на ликвидни проблеми е изградена процедура по уведомяване на заинтересованите лица (отдел „Управление на риска”, инвестиционния консултант, Съвета на директорите).

През отчетния период ликвидните средства са били над 10 на сто от нетната стойност на активите, което е показателно, че през периода Инвестиционното дружество не е било изложено на съществено намаляване на ликвидните му средства.

Очакванията на УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД са за повишение на интереса към акциите на ИД „Елана Високодоходен Фонд” АД и набиране на свободни парични средства чрез емитиране на акции.

От започване на дейността на Инвестиционното дружество не е отчетен недостиг на ликвидни средства или затруднения при покриване на задълженията му.

През отчетния период Инвестиционното дружество не е ползвало външни източници за осигуряване на ликвидни средства, като е изпълнявало своите текущи задължения в срок.

Към 30.06.2011 г. задълженията на Инвестиционното дружество са текущи и възлизат на 166 127 лв. – задължения към Управляващото дружество за указваните услуги, както и задължения свързани с поръчки за обратно изкупуване и задължения, свързани със сделки с ценни книжа. Всички задължения са краткосрочни, като са погасени изцяло в началото на юли 2011 г.

12. Операционен риск

Операционният риск е вероятността да бъдат реализирани загуби, дължащи се на неподходящи или неадекватни вътрешни правила и/или процедури, грешки на персонала и/или информационните системи, злоумишлени действия, неблагоприятни външни събития и други.

Операционните рискове са свързани с четири основни рискови фактора:

- Персонал – възможни загуби, свързани с грешки, измами и други подобни, липса на съответна квалификация или загуба на ключови служители и т.н.;
- Процеси – възможни загуби вследствие на транзакции, счетоводни грешки, неизгодни договори, неточни финансови отчети или оценки и т.н.;

- Системи – възможни загуби от срив на информационни системи или комуникационни канали, програмни грешки, некоректни данни, пробиви в сигурността, недостиг на операционен капацитет и т.н.;
- Външни рискове – възможни загуби, дължащи се на природни катаклизми, съдебни разпоредби, неизпълнение от страна на доставчици, кражби, грабежи и др. противозаконни действия на външни лица, политически, регулаторни, данъчни и други фактори.

УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД управлява операционния риск, свързан с дейността на Инвестиционното дружество, с помощта на система за вътрешен контрол на процесите, нивата на достъп до системите и лимитите за сделки на персонала.

13. Политика и процедури за управление на капитала

Целите на Инвестиционното дружество по отношение на управлението на капитала са:

- постигане на доходност, съразмерна с поемането на минимален риск за инвеститорите;
- поддържане на висока ликвидност с цел навременното погасяване на задължения към инвеститори, които биха възникнали при предявяване на акции за обратно изкупуване;
- адекватно съотношение между вложените парични средства в ценни книжа и паричните инструменти.

Управлението на портфейла от инвестиции на Инвестиционното дружество се извършва от инвестиционния консултант на Управляващото дружество в съответствие с нормативната уредба, Устава и Проспекта, под наблюдението на отдел „Вътрешен контрол”, отдел „Анализ и управление на риска” и активното взаимодействие с отдел „Счетоводство” съгласно правилата за вътрешната организация и вътрешния контрол на УД „Елана Фонд Мениджмънт” АД.

14. Определяне на справедливата стойност

Справедливата стойност на финансовите активи и пасиви, търгувани на активни пазари (каквито са публично търгуемите деривативи и търгуеми ценни книжа), е базирана на пазарни котировки към последна дата на търгуване за годината. Финансов актив се счита за търгуван на активен пазар, ако пазарните котировки са налични от борси, дилъри, брокери и т.н., тези цени се представят като реални и редовно осъществявани пазарни сделки.

Справедливата стойност на финансови активи, които не се търгуват на активен пазар се определят чрез използване на техники за оценка. Фондът използва различни методи за оценка и предположения, базирани на пазарни условия, съществуващи към края на годината.

Фондът е приел измененията в МСФО 7, в сила от 1 януари 2009, което изисква Фондът да класифицира оценяването по справедлива стойност чрез използване на йерархия на оценките по справедлива стойност, която отразява значимостта на

входните данни, използвани при определяне на оценките. Йерархията за отчитане по справедлива стойност има следните три нива:

- Пазарни котировки от активни пазари (ниво 1).
- Входни данни, различни от пазарните котировки, използвани при ниво 1, които са наблюдавани за дадени активи директно или индиректно (ниво 2).
- Входни данни, които не са базирани на наблюдавани пазарни данни (ниво 3).

15. Събития след края на отчетния период

Не са възникнали коригиращи събития или значителни некоригиращи събития между датата на съставяне на баланса и датата на одобрението на отчета от Съвета на директорите

Съставил:

Изпълнителен Директор:

(Мая Стефанова)

(Мирослав Стоянов)